

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til udenrigsministeren og dennes besvarelse heraf:*Spørgsmål 7:*

Udvalget anmoder om ministerens kommentar til artiklen fra The Times den 5. april 1986 med titlen »The bishop and the Chief«.

Svar:

I den ledende artikel af 5. april 1986 refererer The Times Sydafrikas anglikanske ærkebiskop Desmond Tutus nylige opfordring til det internationale samfund om at indføre økonomiske sanktioner mod Sydafrika. Desuden omtales afholdelsen af en konference med deltagelse af en række sorte og hvide politiske grupperinger, der siden begyndelsen af april 1986 drøfter mulighederne for oprettelsen af en demokratisk valgt fælles lovgivende forsamling for provinsen Natal og det sorte »hjemland« Kwa-Zulu. The Times synes ikke om biskop Tutus opfordring til sanktioner, som bladet mener kan føre til mere vold. Derimod nærer bladet forhåbning til, at den i Sydafrika omtalte »KwaNatal Indaba« (indaba betyder konference på zuluernes sprog) kan danne model for magtdeling i fremtidens Sydafrika.

Min kommentar er den, at biskop Tutu, der hører til blandt de sortes moderate ledere, for over et år siden erklærede, at han ville opfordre til indførelse af internationale sanktioner mod Sydafrika, hvis regeringen i Pretoria inden udgangen af marts 1986 ikke havde taget klare og afgørende skridt i retning af at afskaffe apartheid-systemet. Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. 6, deler jeg biskoppens vurdering, at Pretoria ikke har taget de nødvendige skridt i så henseende.

The Times' leder ser øget vold som konsekvens af internationale økonomiske sanktioner. Dette er efter min mening at vende tingene på hovedet. Den indre vold, der har præget Sydafrika i snart to år, er fremkaldt af apartheid-systemets systematiske undertrykkelse af befolkningens store flertal på grundlag af det enkelte menneskes hudfarve.

Når Danmark støtter indførelse af internationale sanktioner, er det tværtimod for at undgå en mere voldelig udvikling i Sydafrika og for at fremme en fredelig overgang til flertalsstyre. Flere og flere lande slutter sig til den linie, som Danmark følger.

Under omtalen af »KwaNatal Indaba« nævner The Times, at tidligere initiativer med hensyn til magtdeling mellem Sydafrikas befolkningsgrupper blev afvist af regeringen i Pretoria. Hvis Pretoria har ændret opfattelse, er det kun glædeligt, men er det ikke rimeligt at antage, at den ændrede opfattelse i vid udstrækning netop kan tilskrives det ydre pres mod apartheid-styret?

Jeg er enig med The Times i, at »KwaNatal Indaba« er et interessant og godt initiativ. Det er det første organiserede forsøg på at udmønte en ny politisk struktur. Konferencen kan vare adskillige måneder, hvorfor det er for tidligt at spå om dens udfald. Og selv om det lykkes at finde en løsning for »KwaNatal«, er det langtfra givet, at modellen kan benyttes i det øvrige Sydafrika. Men hvis en løsning kan tiltrædes af et flertal i Sydafrika, bør den naturligvis tillige være god nok for os. Jeg ønsker deltagerne i konferencen lykke med arbejdet.

Spørgsmål 15:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen til udvalget fra firmaet J. C. Hempels Skibsfarve-Fabrik A/S.

Svar:

Oplagring på frilager i Sydafrika er ikke omfattet af lovforslagets målsætning og er et klart eksempel på de negative og tilfældige konsekvenser, som forslagens gennemførelse vil få for dansk industri.

Da det administrativt og af kontrolmæssige grunde er umuligt at sondre mellem eksport til oplagring på frilager i Sydafrika og eksport til Sydafrika, er der alene mulighed for at tage hensyn til det af firmaet Hempels